MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 28. maja 2019

o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank

(CON/2019/20)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 12. aprila 2019 prejela zahtevo podpredsednika Državnega zbora Republike Slovenije za mnenje o predlogu zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona), ki ga je pripravil Državni svet Republike Slovenije.

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter iz tretje in šeste alinee člena 2(1) Odločbe Sveta 98/415/ES[1], saj se predlog zakona nanaša na Banko Slovenije, na pravila v zvezi s finančnimi institucijami, kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov, ter na naloge, prenesene na ECB v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Namen predloga zakona

1.1 Glavni cilj predloga zakona je odpraviti protiustavnost, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Ustavno sodišče) v odločbi št. U-I-295/13-260 z dne 19. oktobra 2016 (v nadaljnjem besedilu: odločba Ustavnega sodišča)[2], in sicer protiustavnost nekaterih določb Zakona o bančništvu (ZBan-1)[3], ki urejajo odgovornost Banke Slovenije za škodo v zvezi z izrednimi ukrepi, ki jih je izrekla. Po določbah, ki jih je Ustavno sodišče presojalo[4], je bila Banka Slovenije pooblaščena za izrekanje izrednih ukrepov prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti med reorganizacijo banke, ki ni izpolnjevala minimalnih kapitalskih in likvidnostnih zahtev ali je bilo verjetno, da jih ne bo izpolnjevala, in sicer tako, da bi lahko prišlo do odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

1.2 Ustavno sodišče je sicer potrdilo, da je bila pravna podlaga za izredne ukrepe, ki jih je Banka

---

1 Odločba Sveta 98/415/ES z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov (UL L 189, 3.7.1998, str. 42).

2 Odločba o ugotovitvi, da je bil 350.a člen Zakona o bančništvu v neskladju z Ustavo, Odločba o ugotovitvi, da je bil 265. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank v neskladju z Ustavo, Odločba o ugotovitvi, da členi 253, 253a, 253b, 261a, 261b, 261c, 261d, 261e, drugi odstavek 262.b člena, ter členi 346, 347 in 350 Zakona o bančništvu nisi bili v neskladju z Ustavo, Odločba o ugotovitvi, da 41. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu ni bil v neskladju z Ustavo (Uradni list RS, št. 71/16).

3 Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV in 44/16 – ZRPPB.

4 253., 253.a, 253.b, 260.a, 260.b, 261.b, 261.c, 261.d, 261.e in 262.a člen, drugi odstavek 262.b člena ter 346., 347., 350. in 350.a člen ZBan-1.

Slovenije izrekla v letih 2013 in 2014, v zvezi s prenehanjem podrejenih instrumentov skladna z Ustavo Republike Slovenije[5], vendar pa je odločilo, da je bil protiustaven 350.a člen ZBan-1, ki je urejal sodno varstvo. Ta sklep je temeljil na ugotovitvi Ustavnega sodišča, da postopek sodnega varstva na podlagi 350.a člena ZBan-1 ni zagotavljal učinkovitega sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki so jih prizadeli izredni ukrepi Banke Slovenije. Ustavno sodišče je odločilo, da mora zakonodajalec protiustavnost odpraviti v šestih mesecih po objavi odločbe Ustavnega sodišča, in dalo zakonodajalcu dodatne usmeritve, kako naj najbolje zagotovi učinkovitejše sodno varstvo.

1.3 Glavni namen predloga zakona je odpraviti protiustavnost, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče in se nanaša na sodno varstvo, zagotovljeno nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank, ki so jih prizadeli izredni ukrepi Banke Slovenije.

1.4 Predlog zakona predpisuje posebna postopkovna pravila za sodno varstvo nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki se razlikujejo od splošnih pravil in med drugim omogočajo, da se v zvezi s tožbami, ki se nanašajo na posamezno odločbo o izrednih ukrepih, izvede vzorčni postopek, kar pomeni, da sodišče obravnava eno tožbo, preostali postopki pa se prekinejo in se nato odločitev v vzorčnem postopku uporabi tudi za preostale tožbe. Tožba za povračilo škode se lahko vloži najpozneje v 12 mesecih od začetka uporabe predloga zakona.

1.5 Predlog zakona ureja postopke, v katerih nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank uveljavljajo sodno varstvo po civilnem pravu na podlagi 350.a člena ZBan-1.

1.6 350.a člen ZBan-1 določa, da lahko delničarji, upniki in druge osebe, katerih pravice so prizadete zaradi učinkov odločbe Banke Slovenije o izrednem ukrepu, od Banke Slovenije zahtevajo povrnitev škode ob upoštevanju 223.a člena ZBan-1, če dokažejo, da je škoda, ki je nastala zaradi učinkov izrednega ukrepa, višja, kot bi bila v primeru, če izredni ukrep ne bi bil izrečen. 223.a člen ZBan-1 je določal, da morajo Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu, pri izvajanju pristojnosti nadzora ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka. Kakor je potrdilo Ustavno sodišče, je odgovornost Banke Slovenije po 350.a členu ZBan-1 odgovornost *sui generis* (posebej urejena odškodninska odgovornost)[6].

1.7 Predlog zakona se v zvezi z merili, po katerih sodišče ugotavlja, ali je tožnik upravičen do povračila škode, sklicuje na določbe ZBan-1. Določa smernice, kako naj sodišče ugotavlja obstoj pravice do povračila škode. V postopku ugotavljanja upravičenosti tožnika do povračila škode sodišče predvsem najprej ugotavlja, ali je Banka Slovenije izredne ukrepe, ki se nanašajo na kvalificirane obveznosti, izrekla v skladu s pogoji, določenimi v ZBan-1, in na podlagi izpolnitve tam določenih pogojev[7]. Pri tem sodišče presoja zlasti, ali (a) je bila ocena, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji za izrek izrednih ukrepov, napačna, (b) so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v nasprotju z določbami ZBan-1 in (c) je ocena, ki bi morala biti pripravljena v skladu

---

5 Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a.

6 Glej 120. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča.

7 Prvi odstavek 253.a člena in 261.a do 261.d člen ZBan-1.

z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (v nadaljnjem besedilu: MSRP)[8] ter drugimi takrat veljavnimi predpisi, napačna.

1.8 Pri presoji, ali je bila ocena, da so izpolnjeni pogoji iz ZBan-1[9], pravilna, sodišče presoja zlasti, ali: (a) so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, določene v nasprotju s takrat veljavnimi določbami ZBan-1, Zakonom o gospodarskih družbah[10] ali Zakonom o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank[11]; (b) so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju z MSRP ali drugimi takrat veljavnimi predpisi; (c) način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni pravilni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene; (d) so bili podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni in je to vplivalo na rezultat ocene; in (e) obstaja utemeljen dvom o strokovnosti osebe, ki je izdelala oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila uporabljena v okviru ocene, in zato ocene ni primerno upoštevati kot ustrezne podlage za odločitev[12].

1.9 Pri presoji, ali je bila ocena vrednosti sredstev banke opravljena v skladu s takrat veljavnimi določbami ZBan-1[13], sodišče presoja zlasti, ali: (a) so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, v obsegu, ki je vplival na rezultat ocene, določene v nasprotju s takrat veljavnimi določbami ZBan-1, Zakonom o gospodarskih družbah, Zakonom o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, MSRP in ostalimi takrat veljavnimi predpisi; (b) so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju s takrat veljavnimi predpisi; (c) način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni izvirni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene; (d) so bili podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni in je to vplivalo na rezultat ocene; in (e) so bile ocene predpostavk in kapitalskih zahtev, ki so osnova za pripravo ocene, neskladne s takrat veljavnimi MSRP in drugimi takrat veljavnimi predpisi[14].

1.10 Če sodišče meni, da pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili izpolnjeni ali da kvalificirane obveznosti niso bile pravilno obravnavane, potem zlasti ugotavlja, kakšna bi bila najverjetnejša obravnava kvalificiranih obveznosti, če izredni ukrep ne bil izrečen ali če bi bile kvalificirane obveznosti obravnavane pravilno, ter koliko znaša razlika med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo kvalificiranih obveznosti.

---

8 Dostopno na spletni strani Fundacije MSRP na naslovu www.ifrs.org.

9 Pogoji, določeni v 253.a členu ZBan-1, so: (a) v zvezi z banko je podano povečano tveganje; (b) niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za to povečano tveganje v ustreznem roku verjetno odpravljeni; (c) ni verjetno, da bi lahko z drugimi ukrepi Banke Slovenije na podlagi ZBan-1 banka v ustreznem roku dosegla kratkoročno in dolgoročno kapitalsko ustreznost ali ustrezen likvidnostni položaj, in (d) izredni ukrepi so v javnem interesu zaradi preprečitve ogroženosti stabilnosti finančnega sistema.

10 Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19 – ZPosS.

11 Uradni list RS, št. 105/12, 63/13 – ZS-K, 23/14 – ZDIJZ-C, 104/15, 26/17 – ORZUKSB33 in 27/17 – popr.

12 Glej drugi odstavek 9. člena predloga zakona.

13 V skladu z 261.b členom ZBan-1 ocena vrednosti sredstev banke temelji na (i) višini poplačila kvalificiranih obveznosti iz sredstev banke ob predpostavki nedelujočega podjetja in (ii) emisijski vrednosti novih delnic banke, ki se izdajo ob povečanju osnovnega kapitala banke s konverzijo kvalificiranih obveznosti, ob predpostavki delujočega podjetja.

14 Glej tretji odstavek 9. člena predloga zakona.

1.11 Sodišče tako prisodi razliko med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo kvalificiranih obveznosti[15]. Osnova za izračun odškodnine, ki ga opravi sodišče, obsega znesek neodplačane glavnice kvalificiranih obveznosti z zapadlostjo ali knjigovodsko vrednost kvalificiranih obveznosti brez zapadlosti in predpisano obrestno mero[16].

1.12 Predlog zakona ureja tožbe za povračilo škode, ki jih v skladu z ustreznimi določbami ZBan-1 zoper Banko Slovenije vložijo nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti, ki so bili na slabšem zaradi izrečenih izrednih ukrepov. Glede na obrazložitev predloga zakona[17] je edini zavezanec za plačilo odškodnine Banka Slovenije. Predlog zakona tudi določa, da v imenu Republike Slovenije kot nekdanjega imetnika kvalificiranih obveznosti tožbo zoper Banko Slovenije vloži Državno odvetništvo Republike Slovenije.

1.13 Predlog zakona določa tudi pravila za razkritje dokumentov in informacij v zvezi z odločbami o izrednih ukrepih, ki jih je izdala Banka Slovenije. Banka Slovenije mora za vsako banko, ki ji je bil izrečen izredni ukrep, vzpostaviti virtualno podatkovno sobo ter nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti in njihovim svetovalcem v izvirniku in slovenskem jeziku v celoti razkriti dokumente, ki jih je upoštevala pri izreku izrednih ukrepov. Zlasti je treba razkriti naslednje dokumente: (a) odločbo, s katero je bil izrečen izredni ukrep, z vsemi prilogami in v odločbi omenjenimi dokumenti, (b) oceno vrednosti sredstev zadevne banke, (c) celovito poročilo o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in stresnih testov, (d) pogodbo med ocenjevalcem vrednosti sredstev in Banko Slovenije in/ali zadevno banko, (e) vse dokumente Rolanda Bergerja ali Oliverja Wymana, pripravljene v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu, s katerimi razpolaga Banka Slovenije, (f) vse zapisnike usmerjevalnega odbora in operativnega odbora, (g) dokumentacijo o danih kreditih in podatke, kako so bili ti upoštevani pri vrednotenju banke, (h) vzorce ocenjevanja nepremičnin ter (i) druge dokumente, ki se nanašajo na oceno[18]. Za dostop do teh dokumentov bodo veljale zahteve glede zaupnosti.

1.14 Predlog zakona določa, da stroške postopka nosi Republika Slovenija.

2. Pripombe

2.1 *Prepoved denarnega financiranja*

2.1.1 ECB je izdala mnenje že o treh prejšnjih različicah predloga zakona, ki jih je pripravila Vlada Republike Slovenije[19]. Po prvi različici predloga zakona bi morala odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi izrednih ukrepov, izplačati Banka Slovenije ali Republika Slovenija in v primeru, če bi bila Banka Slovenije prosta odgovornosti za škodo, bi morala odškodnino izplačati Republika Slovenija[20]. Po drugi različici predloga zakona bi sicer za škodo odgovarjala Banka Slovenije, vendar pa je bilo tudi določeno, da lahko Banka Slovenije zoper Republiko Slovenijo vloži tožbo in v ločenem sodnem postopku dokaže, da ni odgovorna za škodo, ki je nastala zaradi izrečenih

15 Glej 10. člen predloga zakona.
16 Glej 11. člen predloga zakona.
17 Glej 3. točko uvoda k predlogu zakona.
18 Glej 4. člen predloga zakona.
19 Glej Mnenje CON/2017/16, Mnenje CON/2017/41 in Mnenje CON/2019/13.
20 Glej odstavek 1.4 Mnenja CON/2017/16.

izrednih ukrepov[21]. Tretja različica predloga zakona odgovornosti Republike Slovenije ni omenjala[22]. Podobno tretji različici tudi trenutna različica predloga zakona ne omenja odgovornosti Republike Slovenije. Določa pa, da Republika Slovenija nosi stroške postopka.

2.1.2 Glede na to ECB ponovno izpostavlja pripombe iz svojega prejšnjega mnenja o tej zadevi[23]. Kakor je tam navedeno[24], zahteva, da mora Banka Slovenije izplačati odškodnino, v delu, kjer bi zaradi nje Banka Slovenije prevzela obveznost Republike Slovenije, ne bi bila skladna s prepovedjo denarnega financiranja, določeno v členu 123 Pogodbe[25]. Kakor ECB redno poudarja, se naloge v zvezi z reševanjem lahko štejejo za naloge centralnega bančništva, pod pogojem, da ne ogrožajo neodvisnosti nacionalne centralne banke (NCB) v skladu s členom 130 Pogodbe, vendar pa izvajanje teh nalog s strani NCB ne sme vključevati financiranja skladov za reševanje ali drugih finančnih ureditev v zvezi s postopki reševanja, saj so to naloge države[26]. V tej zvezi je treba izpostaviti, da Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[27] določa, da se sheme za financiranje reševanja lahko uporabijo za plačilo nadomestila delničarjem ali upnikom, če se pri vrednotenju, opravljenem za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajen insolvenčni postopek, ugotovi, da ima kateri koli delničar ali upnik večje izgube, kot bi jih imel po običajnih insolvenčnih postopkih[28]. Prav tako je treba izpostaviti, da Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[29] na eni strani predvideva, da se lahko sklad za reševanje uporabi za plačilo nadomestila delničarjem ali upnikom, če so po vrednotenju utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli po običajnem insolvenčnem postopku, na drugi strani pa določa, da v primeru nepogodbene odgovornosti Enotni odbor za reševanje nadomesti vsako škodo, ki jo povzroči sam ali jo povzročijo njegovi uslužbenci pri opravljanju svojih nalog[30]. Predlog zakona bi moral vzpostaviti ureditev odgovornosti, iz katere bi bilo jasno, da Banka Slovenije ni odgovorna za plačilo nadomestila za škodo v okoliščinah, ki ustrezajo okoliščinam, v katerih Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. 806/2014 predvidevata, da se nadomestilo delničarjem ali upnikom plača iz shem za financiranje reševanja, če se pri drugem neodvisnem vrednotenju (ki se opravi po izvedbi ukrepov za reševanje) ugotovi, da so

---

21 Glej odstavek 1.4 Mnenja CON/2017/41.

22 Glej odstavka 1.6 in 2.1.1 Mnenja CON/2019/13.

23 Glej odstavek 2.1.2 Mnenja CON/2019/13.

24 Glej tudi odstavek 2.1 Mnenja CON/2017/16 in odstavek 2.1 Mnenja CON/2017/41.

25 Za potrebe prepovedi denarnega financiranja člen 1(1)(b)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 3603/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe (UL L 332, 31.12.1993, str. 1) opredeljuje „druge vrste kreditov“ med drugim kot „vsa financiranja obveznosti javnega sektorja nasproti tretjim osebam“.

26 Glej npr. odstavek 3.2.3 Mnenja CON/2016/28 in odstavek 2.1.2 Mnenja CON/2019/13.

27 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

28 Glej člen 75 in člen 101(1)(e) Direktive 2014/59/EU.

29 Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

30 Glej člen 76(1)(e) in člen 87(3) Uredbe (EU) št. 806/2014.

delničarji ali upniki utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli po običajnem insolvenčnem postopku, saj bi sicer Banka Slovenije dejansko financirala izredne ukrepe, ki so sorodni postopkom reševanja. Banka Slovenije ne sme financirati naloge države.

2.1.3 Poleg tega ECB izpostavlja, da člen 258 Pogodbe pooblašča Evropsko komisijo, da predloži zadevo Sodišču Evropske unije, če katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz Pogodb, npr. ker je sprejela nacionalno zakonodajo, ki ni združljiva s Pogodbama. Taka tožba zaradi kršitve prava Unije s strani države članice zajema tudi postopek zaradi kršitve v povezavi s prepovedjo denarnega financiranja iz člena 123 Pogodbe. Poleg tega ima v skladu s členom 271(d) Pogodbe Svet ECB pooblastila nasproti NCB, ki so enaka pooblastilom, ki so bila dodeljena Komisiji nasproti državam članicam v skladu s členom 258 Pogodbe. Tako lahko ECB, če meni, da je NCB kršila obveznost iz Pogodb, tudi kadar gre za prepoved denarnega financiranja[31], pri Sodišču vloži tožbo proti tej NCB zaradi neizpolnitve obveznosti[32].

2.2 *Finančna neodvisnost Banke Slovenije*

Kakor ECB redno poudarja[33], države članice ne smejo spraviti svojih centralnih bank v položaj, v katerem imajo nezadostna finančna sredstva ali nezadosten neto lastniški kapital za opravljanje nalog, povezanih z ESCB ali Eurosistemom, in nacionalnih nalog. Zato bi bilo treba skrbno proučiti vpliv predloga zakona na finančna sredstva Banke Slovenije in njeno finančno neodvisnost, če obstaja možnost, da Banka Slovenije zaradi odškodnine, ki bi jo morala plačati po predlogu zakona, izgubi velik obseg rezerv.

2.3 *Varovanje poklicne skrivnosti*

2.3.1 Kakor je ECB izpostavila v mnenjih o prejšnjih različicah predloga zakona, bi morala biti nacionalna zakonodaja združljiva z obveznostmi varovanja poklicne skrivnosti, določenimi v pravu Unije, zlasti s členom 53 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[34]. V tej zvezi ECB meni, da je treba z izjemo izida stresnih testov, objava katerega je izrecno dovoljena po členu 53(3) Direktive 2013/36/EU, poročila o stresnih testih in pregledu kakovosti sredstev ter ocene vrednosti sredstev, ki se nanašajo na posamezne nadzorovane banke, šteti za zaupne informacije. Razkritje takih zaupnih informacij se na splošno lahko dovoli samo v primerih, ki so določeni v členu 53(1) Direktive 2013/36/EU, kar ne vključuje razkritja vsem tožnikom, kakor je predvideno v predlogu zakona, saj je razkritje v civilnem postopku dovoljeno samo v povezavi s primeri, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije[35].

---

31 Glej odstavek 2 Mnenja CON/2005/50 in odstavek 3.2.2 Mnenja CON/2010/30.

32 Člen 35.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Glej tudi deveto uvodno izjavo Uredbe Sveta (ES) št. 3603/93, ki pravi, da mora Evropska centralna banka v skladu s členom 271(d) Pogodbe, ne glede na vlogo Komisije v skladu s členom 258 Pogodbe, zagotoviti, da NCB spoštujejo obveznosti iz Pogodbe.

33 Glej odstavek 3.3 Mnenja CON/2014/24, odstavek 2.2 Mnenja CON/2014/27, odstavek 3.1.1 Mnenja CON/2014/56, odstavek 2.3 Mnenja CON/2017/17 in odstavek 2.2 Mnenja CON/2019/13.

34 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

35 Glej sodbo Sodišča z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, ECLI:EU:C:2018:464; sodbo Sodišča z dne 13. septembra 2018, UBS Europe in drugi, C-358/16, ECLI:EU:C:2018:715, in sodbo Sodišča z dne 13. septembra 2018, Buccioni, C-594/16, ECLI:EU:C:2018:717.

2.3.2 Da bi zagotovili ustrezno varstvo zaupnih nadzorniških informacij, bi morali razkritje poročil o stresnih testih ter zapisnikov usmerjevalnega odbora in operativnega odbora delničarjem ali upnikom, ki so jih neposredno prizadeli izredni ukrepi Banke Slovenije in imajo zato legitimen pravni interes, kakor ga je opredelilo Ustavno sodišče Republike Slovenije[36], izvesti tako, da se ne razkrijejo zaupne informacije.

2.4 *Razno*

2.4.1 Kakor je ECB v preteklosti že izpostavila[37], je bila ECB v skladu s členom 33 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013[38] od 3. novembra 2013 glede na skorajšnji prevzem nalog bonitetnega nadzora po Uredbi (EU) št. 1024/2013 pooblaščena, da od pristojnih nacionalnih organov, vključno z Banko Slovenije, ter kreditnih institucij, finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov držav članic euroobmočja, oseb, ki pripadajo tem subjektom, in tretjih oseb, ki so za te subjekte prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti, zahteva, naj predložijo vse informacije, ki jih potrebuje za izvedbo celovite ocene kreditnih institucij držav članic euroobmočja, vključno z oceno bilance stanja. Celovita ocena, ki jo je ECB izvedla v tej povezavi, je bila sestavljena iz dveh delov, vključno s pregledom kakovosti sredstev, ki je pomenil oceno trenutne točnosti knjigovodske vrednosti sredstev bank po stanju na 31. december 2013. Pregled kakovosti sredstev so izvedli ECB in pristojni nacionalni organi, vključno z Banko Slovenije, temeljil pa je na enotni metodologiji in harmoniziranih opredelitvah. Celovita ocena je temeljila na Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[39] ter Direktivi 2013/36/EU[40]. ECB izpostavlja, da je sodna presoja celovite ocene, ki jo je izvedla ECB, vključno z enotno metodologijo, na kateri je temeljila, zunaj pristojnosti nacionalnih sodišč in je izključno v pristojnosti Sodišča Evropske unije. Da ne bi bilo dvoma o tem, bi bilo v predlog zakona koristno uvesti določbo, s katero bi pojasnili ta vidik, tako da bi se lahko izognili morebitni neskladnosti med predlogom zakona in pravom Unije v tej zvezi.

To mnenje bo objavljeno na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 28. maja 2019

[podpis]

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

---

36 Glej 123. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča.

37 Glej odstavek 2.9 Mnenja CON/2017/41 in odstavek 2.4.2 Mnenja CON/2019/13.

38 Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

39 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

40 Glej strani 2 do 4 dokumenta Evropske centralne banke Skupno poročilo o celoviti oceni: povzetek (oktober 2014), dostopno na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.